

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Raadigheden over visse faste Ejendomme, der er overgaaet i Statens Eje (Skødeklausulejendomme), m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4681; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4410).

Sagen sattes til Forhandling.

Hækkerup: Mit Parti erkender Nødvendigheden af at gennemføre Foranstaltninger af den Karakter, som har fundet Udtryk i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil gerne sige, at vi er af den Opfattelse, at Lovforslaget maa gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg, uanset den grundige Behandling, Lovforslaget har faaet i det indenrigsministerielle Afviklingsudvalg af 16. Maj 1945.

Jeg skal ved denne første Behandling gøre nogle Bemærkninger til Enkeltheder i Lovforslaget og stille enkelte Spørgsmaal til den højtærede Minister. Om Lovforslagets Baggrund og dets Forhistorie finder jeg ingen Anledning til her at fremsætte Betragtninger, men jeg skal henvise ærede Medlemmer til at studere Afviklingsudvalgets Betænkning af 2. Marts i Aar. Jeg vil kun sige dette, at vi fra vor Side ser saaledes paa det, at der i sin Tid ved Beslaglæggelsen af disse Ejendomme i mangfoldige Tilfælde er ydet en ganske urimelig Pris, et ganske urimeligt højt Vederlag, og at vi er vidende om, at en Del af de Folk, hvis Ejendomme blev beslaglagt, ikke var blege for at gaa til Tyskerne for at faa Støtte til urimelige Priskravs Gennemførelse. Vi vilde anse det for rimeligt, om man i det kommende Folketingsudvalg interesserede sig for denne Side af Sagen, derunder for at undersøge, om Priskontrolbestemmelserne har været tilstrækkelig effektive, eller om det maa være nødvendigt nu at træffe Foranstaltninger over for disse Folk.

Saa vidt jeg kan se, forfølger det foreliggende Lovforslag tre Hovedformaal. For det første Berigtigelse af Statens Adkomst til de saakaldte Skødeklausulejendomme, for det andet Nyttiggørelse

af disse Ejendomme, enten gennem Statens endelige Overtagelse af dem eller gennem deres Tilbageføring til deres tidligere Anvendelse, og for det tredje en Løsning af Problemet om Værdiforøgelsen af lejede og beslaglagte Ejendomme.

Naar jeg gennemlæser Lovforslagets Bestemmelser, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at dette Lovforslag burde være fremkommet umiddelbart efter Befrielsen. Jeg iler dog med at tilføje, at dette naturligvis ikke maa opfattes som en Bebrejdelse til den højtærede Indenrigsminister, selv om man naturligvis, hvis man var nøjeregnende, kunde spørge, om det havde været nødvendigt at lade hengaa 6 Uger fra Betænkningens Afgivelse til Lovforslagets Fremsættelse, naar Forholdet dog er dette, at det foreliggende Lovforslag praktisk talt helt følger Betænkningens Lovudkast. Jeg vil ogsaa gerne sige for en Ordens Skyld, at min Bemærkning heller ikke er en Bebrejdelse til den tidligere Indenrigsminister, den nuværende højtærede Statsminister, som jo nedsatte Afviklingsudvalget omtrent samtidig med sin Tiltrædelse. Og jeg bør maaske for alle Tilfældes Skyld tilføje, at jeg ej heller agter at rette Bebrejdelser mod Afviklingsudvalget. Min Bemærkning maa kun opfattes som et Hjertesuk, fordi jeg synes, det af mange Grunde vilde have været heldigt, om dette Lovforslag havde foreligget for omtrent et Aar siden, og at det altsaa var blevet forberedt i Besættelsesperioden, idet man i Indenrigsministeriet meget vel var klar over, at disse Problemer forelaa, hvilket fremgaar deraf, at man den 12. Januar 1945 nedsatte det saakaldte Skødeklausulejendomsudvalg. Men jeg vil gerne føje til, at mine Bemærkninger maa forstaas derhen, at vi fra vor Side erkender, at der her maa være Tale om en meget hurtig Udvalgsbehandling, saa meget mere som Indenrigsministeren i sin Fremsættelsestale har sagt, at man allerede var i fuld Gang med Afviklingen af disse Ejendomme, og jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om man ved denne Lejlighed har fulgt de Principper, som er nedlagt i det foreliggende Lovforslag.

Lovforslagets § 1 definerer Begrebet Skødeklausulejendomme som faste Ejendomme eller Dele af saadanne, der efter 9. April mod Erstatning er stillet til Raadighed for eller beslaglagt af den tyske Værnemagt eller en anden tysk Organisation, for saa vidt Ejeren er forpligtet til uden yderligere Vederlag at meddele Skøde til den danske Stat. Jeg understreger, at der her alene tales om Ejendomme, der er be-